

सम्पादकीय

गौतमबुद्ध विमानस्थल पूर्णरूपमा चलाऊ

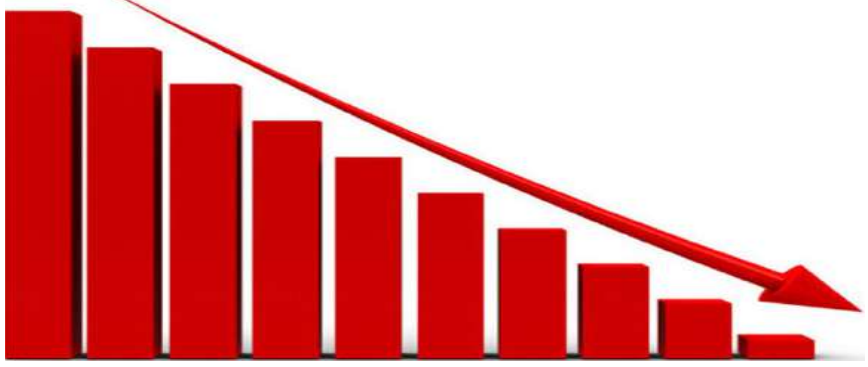
गौतमबुद्ध विमानस्थल नचल्दा मुलुकले ठूलो नोक्सानी व्यहोरिरहेको छ । राज्यको भण्डै ४० अर्ब लगानीको औचित्यमाथि प्रश्न उठेको छ नै, पर्यटक आउने आशामा लगानी गरेका व्यवसायी अहिले समस्यामा परेका छन् । करोडौं लगानी गरेका व्यवसायी डुब्दा त्यसले अर्थतन्त्रको चक्र विथोलिने जोखिम बढेको छ ।

मुलुकलाई समृद्धितर्फ लैजान प्रतिफलमुखी आयोजनामा लगानी गर्न दबाब बढिरहेका बेला ठूला आयोजना असफलतातिर जाँदा लगानी र आयोजनाबारे व्यापक बहसको खाँचो देखिएको छ । गौतमबुद्ध अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थल ट्रिम प्रोजेक्ट हो, यो विमानस्थललाई नियमित चलाउन सक्दा मुलुकको समृद्धिको ढोका खोल्न सकिन्छ । लुम्बिनी प्रदेशकै मात्र नभई मुलुककै समृद्धिको ढोका खोल्ने विमानस्थल चलाउन लिइएका पहलकदमी कामयाव हुन सकिरहेका छैनन् । मूलतः भारतीय अवरोध हटाउन नसक्नु नेपालको कमजोरी हो । भारतले दिने भनेको हवाई रूटमा सहमति हुन नसक्दा यो विमानस्थल सुनसान भएको छ । भैरहवा पश्चिमबाट हवाई रूट पाउने बित्तिकै विमानलाई उड्न र अवतरण गर्न सहज हुने भएकाले भारतीय पक्षसँग पटक–पटक गरेको छलफल निष्कर्षमा पुग्न नसक्दा समस्या भएको छ । भारतीय पक्षले हवाई रूट उपलब्ध गराउनका लागि गरेको अवरोध हटाउन कुटनीतिक पहलकदमी लिन आवश्यक छ । मुलुकमा बलियो सरकार बनेका बेला यस्ता प्रतिफलमुखी आयोजना सञ्चालन गर्न पहलकदमी लिन आवश्यक छ ।

विमानस्थल चल्नका लागि यहाँ तत्काल श्रम स्वीकृतिको लागि कार्यालय आवश्यक पर्छ । मेडिकल जाँच, भिसा सेन्टर, कार्गो र विदेश पढ्न जाने विद्यार्थीको लागि नो अब्जेक्सन सर्टिफिकेट(एनओसी), ठूला ट्राभल एजेन्सीका कार्यालय स्थापना पनि हुनुपर्छ । ती कार्यालय नहुँदा सेवाग्राही काठमाडौं धाउनुपर्ने बाध्यता छ । विमानस्थलमा केही विमानले उडान गरिरहेको भए पनि आवश्यक कार्यालय स्थापनामा ढिलाइले समस्या बढेको छ । मुलुकमा संघीय शासन प्रणाली स्थापना भइसकेको छ, तर केन्द्रीकृत राज्य संरचनाको मनोविज्ञान बदलिन नसक्दा शासन प्रणाली संस्थागत हुन सकेको छैन । काठमाडौं केन्द्रित मनोविज्ञान तोड्न सक्दा मात्रै गौतमबुद्ध विमानस्थल चल्ने वातावरण बन्न सक्छ ।

भैरहवा विमानस्थलबाट चढ्ने यात्रु पर्याप्त हुन नदिन काठमाडौं केन्द्रित ठूला ट्राभल एजेन्सीले अन्तर्राष्ट्रिय हवाई टिकटमा कार्टेलिज गरेका, एयरलाइन्स कम्पनीहरूले भैरहवामा सम्पर्क कार्यालय नखोलेका र स्थानीय ट्राभल एजेन्सीलाई टिकट बेच्न नदिएकाले पनि विमानस्थल चल्न नदिन सेटिङमा काम भइरहेको भन्ने व्यवसायीको आरोप गलत भएको प्रमाणित गर्न सरकारले पहलकदमी लिएर विमानस्थललाई पूर्णरूपमा चलाउनुपर्छ । मुलतः भारतसँग सहज सम्बन्ध बनाएर हवाई रूट लिन सक्दा यो सरकारको समेत सफलता हुनेछ ।

नेप्से परिसूचक दोहोरो अङ्कले घट्यो

काठमाडौं । धितोपत्र बजारमा सेयर कारोबार मापन नेप्से परिसूचक बुधबार दोहोरो अङ्कले घटेको छ । नेपाल स्टक एक्सचेञ्जका अनुसार नेप्से परिसूचक १३ दशमलव ९५ अङ्कले घटेर दुई हजार ७१२ दशमलव ५४ मा पुगेको छ ।

ठूला कम्पनीको कारोबार मापन गर्ने सेन्सेटिभ परिसूचक दुई दशमलव १० अङ्कले घटेर ४७० दशमलव ३१ मा पुगेको छ । फ्लोट सूचक शून्य दशमलव ७७ अङ्कले घटेर १८५ दशमलव ८५ मा पुगेको छ । त्यस्तै सेन्सेटिभ फ्लोट सूचक भने शून्य दशमलव ५८ अङ्कले घटेर १५९ दशमलव ४३ मा रहेको छ ।

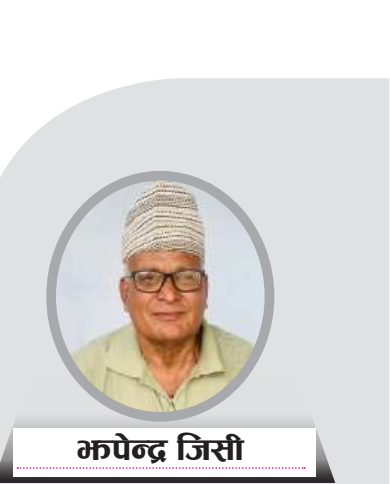
विभिन्न कम्पनीका एक करोड १३ लाख ६२ हजार ४६५ किता सेयर ५ पाँच अर्ब १८ करोड ७४ लाख ६७ हजार ७३ मूल्यमा खरिद बिक्री भएको छ । तेह्र उपसमूहमध्ये दुई उपसमूह बढ्यो भने ११ उपसमूह घटेको छ । ७७ कम्पनीको सेयर बढ्यो भने १९३ कम्पनीको सेयर घट्यो ।

त्यसैगरी सात कम्पनीको सेयर स्थिर रह्यो । नेप्सेका अनुसार एभरेष्ट कलर लिमिटेड, भुगोल हाइड्रोपावर साल्वा विकास बैंकका लगानीकर्ताले कमाएका छन् । त्यस्तै, गरी एनसिसी डिबेञ्जर, नेपाल इन्भेष्टमेन्ट बैंक डिबेञ्जर, एनबिबिएल डिबेञ्जरका लगानीकर्ताले गुमाएका छन् ।

२०८३ साउन ०७, गते बिहीबार

Thursday July 23, 2026

राष्ट्रियताका सवालमा केही विकृतिपूर्ण अभिव्यक्तिहरू

मपेन्द्र जिसी

प्रे लिष्टमा राख्ने अमेरिकालगायत पुँजीवादी राष्ट्रहरू नै हुन् । के नेपाललाई अमेरिकी अखडा बनाएर छिमेकी चीनमाथि आक्रमण गर्ने हो । नेपाल बुद्ध जन्मिएको बुद्धभूमि र शान्ति प्रिय देश हो । यसलाई कसैको रणनीतिक मैदान बनाउन पाइँदैन ।

प्रे लिष्टमा राख्ने अमेरिकालगायत पुँजीवादी राष्ट्रहरू नै हुन् । के नेपाललाई अमेरिकी अखडा बनाएर छिमेकी चीनमाथि आक्रमण गर्ने हो । नेपाल बुद्ध जन्मिएको बुद्धभूमि र शान्ति प्रिय देश हो । यसलाई कसैको रणनीतिक मैदान बनाउन पाइँदैन ।

नेपालले पनि (हामीले पनि) भारतको भूमि मिचेका छौं-बालेन्द्र साह । हामी कम्युनिष्ट होइनौं- स्वर्णिम वास्ले । हामी प्रष्ट भन्छौं हामी टीओबीको निर्देशनमा चल्छौं- सुदन गुरुङ्ग

अमेरिकी सेना नेपालमा आउन नदिने हो भने नेपाल (नेपालको अर्थतन्त्र) प्रे लिष्टबाट बल्थाक लिष्टमा पर्नेछ ।

पुच्छभूमि थिने उक्तहरूका सम्बन्धमा दुई चार आखर कोरिदैछ । यो मान्छेलाई यी उक्तहरूका सम्बन्धमा केही लेख्नुं लेख्नुं लाग्यो । किन ? यस कारणले कि उक्तहरू वर्तमान नेपाल राज्य सञ्चालकहरूका उच्छ्वास हुन् । विचार हुन् । लक्ष्य र उद्देश्य हुन् । पार्टीका नायक रवि लामिछाने भए पनि राज्यका नायक अर्थात् प्रधानमन्त्री बालेन्द्र साह हुन् । यसरी नै अर्थमन्त्री स्वर्णिम वास्ले छन् भने गृहमन्त्री सुदन गुरुङ्ग छन् ।

अब माथि उल्लिखित क्रमाङ्क अनुसार चर्चा सुरु गरौं ।

क्रमाङ्क १- ब्रिटिस इण्डिया कम्पनी र नेपाल सरकारबिच भएको अधुरो सन्धि अनुसार वि.सं. १८७२(सन् १८१६) को कथित सुगौली सन्धिअनुसार नेपालको सीमा पूर्वमा टिष्टा नदी र पश्चिममा महाकाली नदी निर्धारण हुन गयो । सो सन्धिपत्रमा टक्सारी पण्डित चन्द्रशेखर उपाध्याय र गजराज मिश्रले दस्तखत गरेका थिए । त्यतिखेर नाबालक राजा गीर्वाण विक्रम शाह थिए । राजाले दस्तखत गरेपछि त्यो सन्धि लागू हुने भन्ने थियो । राजाले दस्तखत गरेकै थिएनन् र छैनन् । तर त्यही सन्धिपत्रलाई पछिल्ला शासकहरूले मान्दै आएका हुन् ।

समरणीय छ, सन्धिपत्रमा काली नदी भनिएको छ । काली नदीको भनेको महाकाली नदी नै हो र उद्गमस्थल लिम्पियाधुरा

हो । सन् १९६२ मा भारत-चीन सीमा विवाद युद्धपछि राजा महेन्द्रसहित भारत-चीन युद्ध हुँदा इण्डिया सरकारले तसतसलाई इण्डियन सेना लिम्पियाधुरा, लिपुलेक, कालापानी क्षेत्रमा राख्न दिएको विभिन्न दस्तावेज र इतिहासमा पाइन्छ ।

सीमाविद् बुद्धिनारायण श्रेष्ठ जस्ताको भनाइ अनुसार पनि लिपुलेक, लिम्पियाधुरा, कालापानी क्षेत्र नेपालकै अभिन्न अंग थियो र हो । भण्डै १०० वर्ष पुगु भएका विद्वान् सञ्चारकर्मी भैरव अर्यालले त पटकपटक निर्वाचन अधिकृत भई ती क्षेत्रमा गई निर्वाचन गराएको बताउनुहुन्छ । यो जिउँदो प्रमाण हो ।

हेपाहा भारतीय प्रधानमन्त्री नरेन्द्र मोदी कालमा त भन्नु हाम्रो लिपुलेक क्षेत्रबाट मोटर सडक निर्माण गरी मानसरोवर पुर्‍याइसकेको छ ।

नेपालीको सार्वभौम भूमि लिपुलेक, लिम्पियाधुरा फिर्ता गर्नका लागि नक्सा समेत बनाई केपी ओली नेतृत्वमा संसदले पारित गर्‍यो र लागू भयो । त्यसो त प्रधानमन्त्री सुशील कोइरालाले पनि कुटनीतिक नोट भारत र चीनसमेतलाई पठाएकै हो । केपी ओली प्रधानमन्त्री हुँदा पनि कुटनीतिक नोट भारतलाई पठाएकै हो । वर्तमान सरकारले आफ्नो भूमि फिर्ता लिन छिमेकी देश भारतसँग सम्पर्क, संवाद र दबाब दिनुको सट्टा हामीले पनि भारतको भूमि मिचेका छौं कुन मुखले भन्न सकेको होला ? यो कुनै अरु मुखले होइन, वर्तमान राज्य प्रमुख (प्रधानमन्त्री) को मुखले नेपालको प्रतिनिधिसभाको बैठकमै भनेको उक्ति हो ।

राज्य सरकार प्रमुख बालेन्द्र भए पनि देश नेपाली जनताको हो । देश कुनै विदेशी दलालको होइन । यस्तो भनाइले हेपाहा चेपाहा भारत सरकारलाई बल पुग्दैन र ? क्रमाङ्क २- हामी कम्युनिष्ट होइनौं विशेषतः अर्थमन्त्री भनेर भोपा लगाइएका स्वर्णिम वास्लेले हामी कम्युनिष्ट होइनौं भनेर

प्रतिनिधिसभा बैठकमै भने । यो साँचो कुरा हो । रास्वपा पार्टी कम्युनिष्ट पार्टी होइन, हुँदै होइन । यो सबैलाई थाहा छ । खुलाम्खुला भने- हामीले मध्यम वर्गको आर्थिक उत्थान गर्छौं । किसान, गरिब र सुकुम्बासीको पार्टी हो भनेर ।

सुकुम्बासी, भूमिहीन र अन्धवार्थित बसोबासीलाई पूर्व बसोबासको व्यवस्थापन नगरी डोजर चलाई उठबास लाउनुले यो प्रमाणित गरिसकेको छ । यो उनी र उनी जस्ताले भनिरहन पर्दैन ।

हामी प्रष्ट भन्छौं- हामी टीओबीको निर्देशनमा चल्छौं भनेर गृहमन्त्री सुदन गुरुङ्गले पनि त भनिदिए । जेनजी विद्रोहका बेला टीओबी र अमेरिकन युथ काउन्सिलसित सम्बद्ध युवाहरूले काठमाडौंमा वितण्डा मच्चाउने टि.आर. युथ काउन्सिल हुन् भनेको सुनिन्थ्यो । थाहा र विश्वास थिएन । तर गृहमन्त्री सुदन गुरुङ्गले अहिले आएर भनेको कुरालाई मान्ने पच्यो ।

क्रमाङ्क ४- अमेरिकी सेना नेपाल आउन नदिने हो भने नेपाल प्रे लिष्टबाट उँधो लागेर बल्थाक लिष्टमा पर्छ । यो भनाइ अर्थमन्त्री स्वर्णिम वास्लेको हो । त्यति टाढाको अमेरिकी सेना किन ल्याउन पच्यो ?

प्रे लिष्टमा नेपाललाई कसले राखेको हो ? किन राखेको हो ? प्रे लिष्टमा राख्ने अमेरिका लगायत पुँजीवादी राष्ट्रहरू नै हुन् । के नेपालाई अमेरिकी अखडा बनाएर छिमेकी चीनमाथि आक्रमण गर्ने हो । नेपाल बुद्ध जन्मिएको बुद्धभूमि र शान्ति प्रिय देश हो । यसलाई कसैको रणनीतिक मैदान बनाउन पाइँदैन ।

अन्त्यमा नेपाल देश समस्त देशभक्त नेपालीको हो । कुनै देशद्रोही पार्टी व्यक्ति वा नेताको होइन । खबरदार साम्राज्यवादी प्रभुत्ववादीहरूको तलुवा चटुवाहरू भनेर जनताले जुलुस गर्दा रहेछन् । लाटो बुद्धिले भए पनि अहिले त भेउ पाउन पाउन थाल्यो है !

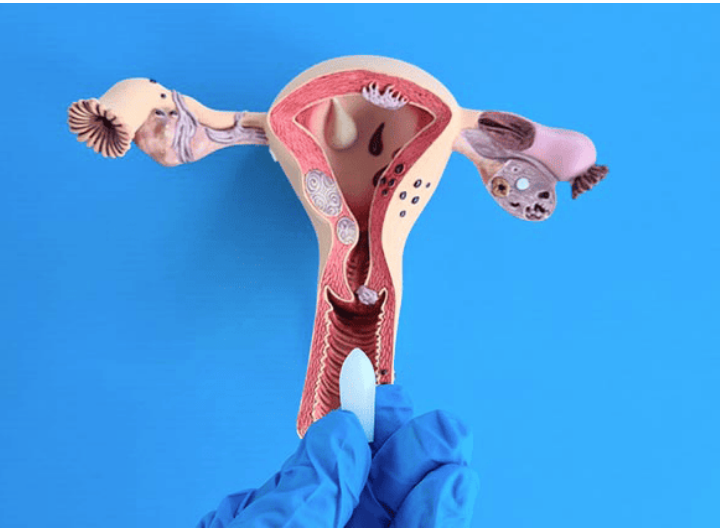
महिलाले लुकाउँदै आएको समस्या: पेलिभक अर्गन प्रोल्याप्स र यसको उपचार

महिलाको स्वास्थ्यसँग सम्बन्धित धेरै समस्याहरू अझै पनि लाज, संकोच, डर तथा सामाजिक अपहेलनाको भयका कारण खुलेर व्यक्त हुन सकिरहेका छैनन् । यस्ता समस्यामध्ये एक महत्वपूर्ण तर प्रायः लुकाइने समस्या हो-पेलिभक अर्गन प्रोल्याप्स अर्थात् पाठेघर, मूत्रथैली वा मलाशय आफ्नो प्राकृतिक स्थानबाट तल भर्ने अवस्था । सामान्य भाषामा यसलाई ‘आड खस्ने’ वा पाठेघर भर्ने समस्या भनेर चिनिन्छ । तर वास्तवमा यो समस्या पाठेघरमा मात्र सीमित हुँदैन । विभिन्न कारणले मूत्रथैली, पाठेघर वा मलाशयसमेत तल भर्ने सक्छन्, जसले महिलाको दैनिक जीवन, आत्मविश्वास र जीवनस्तरमा गम्भीर असर पार्न सक्छ ।

पेलिभक अर्गन प्रोल्याप्स के हो ?
महिलाको कम्मर र हिपको बिचमा रहेको हड्डीको संरचना अर्थात् पेलिभक भित्र रहेका पाठेघर, मूत्रथैली र मलाशयलाई पेलिभक फ्लोरका मांसपेशी, लिगामेन्ट तथा संयोजी तन्तुहरूले आफ्नो स्थानमा अड्याएर राखेका हुन्छन् । जब यी संरचनाहरू कमजोर हुन्छन् वा तिनमा क्षति पुग्छ, तब ती अंगहरू तल भर्ने थाल्छन् । यही अवस्थालाई पेलिभक अर्गन प्रोल्याप्स भनिन्छ ।
किन हुन्छ यो समस्या ?
पेलिभक अर्गन प्रोल्याप्स विभिन्न कारणले हुन सक्छ, जसमध्ये प्रमुख कारणहरू निम्न छन्ः
धेरै पटक वा कठिन प्रसूति हुनु
लामो समयसम्म प्रसव पीडा हुनु
भ्याकुम वा फोर्सेप्स प्रयोग गरी प्रसूति गराउनु
दीर्घकालीन खोकी, दम वा श्वासप्रश्वाससम्बन्धी समस्या
लामो समयसम्म कब्जियत रहनु
रजोनिवृत्ति (मेनोपज) पछि एष्ट्रोजन हर्मोनको कमी हुनु

मोटोपना
बारम्बार भारी सामान उठाउने बानी
मेस्टण्डसम्बन्धी समस्या
जन्मजात कोलाजेन वा संयोजी तन्तु कमजोर हुनु
कतिपय अवस्थामा जन्मजात मांसपेशी तथा संयोजी तन्तु कमजोर भएका युवतीहरूमा प्रसूति नभए पनि किशोरावस्थादेखि नै यो समस्या देखिन सक्छ ।
प्रोल्याप्सका प्रकार
कुन अंग प्रभावित भएको छ भन्ने आधारमा पेलिभक अर्गन प्रोल्याप्सलाई विभिन्न प्रकारमा विभाजन गरिन्छः
सिस्टोसिलः मूत्रथैली तल भर्ने अवस्था ।
युटेरिन प्रोल्याप्सः पाठेघर तल भर्ने अवस्था ।
रेक्टोसिलः मलाशय योनीतर्फ भर्ने अवस्था ।
भजाइनल भल्ट प्रोल्याप्सः पाठेघर निकालिसकेपछि योनीको माथिल्लो भाग तल भर्ने अवस्था ।
के-कस्ता लक्षण देखिन्छ ?
योनीमा केही बाहिर निस्किएजस्तो वा अडिक्एजस्तो

महसुस हुनु
भित्री वस्त्रमा केही घस्रिएजस्तो अनुभव हुनु
तल्लो पेट वा कम्मर दुख्नु
पिसाब गर्न कठिनाइ हुनु वा पिसाब पूरा ननिखिएजस्तो महसुस हुनु
बारम्बार पिसाब लाग्नु वा पिसाब चुह्नु
पिसा गर्न कठिनाइ हुनु
यौनसम्पर्कका क्रममा असहजता हुनु
योनीबाट गन्धाउ वा असामान्य स्राव बग्नु
समयमै उपचार नभएमा समस्या चौथो चरणसम्म पुग्न सक्छ, जहाँ पाठेघर वा अन्य अंगहरू योनीबाहिर नै निस्किन सक्छन् । यसले महिलाको शारीरिक, मानसिक तथा सामाजिक जीवनमा गम्भीर असर पुर्‍याउन सक्छ ।

गाउँमा मात्र होइन, सहरमा पनि उक्तिकै समस्या
पाठेघर भर्ने समस्या ग्रामीण क्षेत्रका महिलाहरूमा मात्र हुन्छ भन्ने धारणा अझै पनि पाइन्छ । वास्तवमा ग्रामीण महिलाहरू बढी जोखिममा भए पनि यो समस्या सहरका महिलाहरूमा पनि उक्तिकै देखिन्छ ।
अध्ययनहरूले करिब ४० प्रतिशत महिलामा कुनै न कुनै तहको पेलिभक अर्गन प्रोल्याप्स देखिन सक्ने बताएका छन्, यद्यपि सबैमा लक्षण नदेखिन सक्छ । धेरै महिलाले यसलाई रोगका रूपमा नबुझे, ‘बच्चा जन्माएपछि यस्तै हुन्छ’ भनेर सामान्य मान्ने वा लाजका कारण उपचारका लागि नआउने गरेको पाइन्छ । कतिपय अवस्थामा अन्य समस्याको जाँचका लागि अस्पताल आएका बिरामीहरूको नियमित स्त्रीरोग परीक्षणका क्रममा मात्रै प्रोल्याप्स भएको पत्ता लाग्ने गरेको छ ।

हालै ८० वर्षीया एक महिला मुटुसम्बन्धी समस्याको उपचारका लागि अस्पताल आउनुभएको थियो । स्वास्थ्य परीक्षणका क्रममा उहाँमा लामो समयदेखि पाठेघर भरेको समस्या रहेको पत्ता लाग्यो । तर उहाँले वर्षौंदेखि यो समस्या लुकाएर राख्नुभएको रहेछ । यो उदाहरणले महिलाहरू अझै पनि यस्ता समस्याबारे खुल्न कति कठिन महसुस गर्छन् भन्ने स्पष्ट देखाउँछ ।

कसरी गरिन्छ निदान ?

पेलिभक अर्गन प्रोल्याप्स रात वा पिसाबको परीक्षणबाट पत्ता लाग्दैन । यसको निदानका लागि स्त्रीरोग विशेषज्ञ वा युरोगाइनोकोलोजिष्टद्वारा विस्तृत शारीरिक तथा पेलिभक परीक्षण आवश्यक हुन्छ ।
उपचार के छ ?
सुखद पक्ष के हो भने पेलिभक अर्गन प्रोल्याप्सको प्रभावकारी उपचार सम्भव छ । रोगको अवस्था र गम्भीरताअनुसार उपचारका विधिहरू फरक-फरक हुन सक्छन्ः
१. **पेलिभक फ्लोर**

एक्सरसाइज (केगल एक्सरसाइज)ः सुरुआती चरण (पहिलो र दोस्रो स्टेज) मा किगल एक्सरसाइज अत्यन्त प्रभावकारी हुन सक्छ । यसले पेलिभक फ्लोरका मांसपेशीलाई बलियो बनाउँदै अंगहरूलाई आफ्नो स्थानमा अड्याउन सहयोग पुर्‍याउँछ । तर यो व्यायाम प्रशिक्षित पेलिभक फ्लोर फिजियोथेरापिस्टको निगरानीमा सही तरिकाले गर्नु अत्यन्त आवश्यक छ ।

२. **रिड पेसरी**ः शल्यक्रिया गर्न नमिल्ने वा तत्काल शल्यक्रिया सम्भव नभएका महिलाहरूमा रिड पेसरी प्रयोग गर्न सकिन्छ । गाउँघरमा यसलाई ‘चुरा राख्ने’ विधिका रूपमा पनि चिनिन्छ । यो र्स्थायी उपचार होइन, तर लक्षण कम गर्न र दैनिक जीवन सहज बनाउन उपयोगी विकल्प हो ।

३. **शल्यक्रिया**ः तेस्रो र चौथो स्टेज प्रोल्याप्समा सामान्यतया शल्यक्रिया आवश्यक हुन्छ । आधुनिक शल्यक्रिया प्रविधिहरूको प्रयोगबाट प्रभावित अंगलाई पुनः आफ्नो प्राकृतिक स्थानमा स्थापित गरी दीर्घकालीन समाधान प्रदान गर्न सकिन्छ ।

भजाइनल भल्ट प्रोल्याप्स पनि उपचारयोग्य छ
कतिपय महिलामा पाठेघर निकालिसकेको वर्षौंपछि योनीको माथिल्लो भाग तल भर्ने समस्या देखिन सक्छ, जसलाई भजाइनल भल्ट प्रोल्याप्स भनिन्छ । धेरै महिलाले यसको पुनः उपचार सम्भव छैन भन्ने सोच्ने गर्छन् । तर आधुनिक युरोगाइनोकोलोजी सेवामार्फत् यसको सफल उपचार सम्भव छ ।

पेलिभक अर्गन प्रोल्याप्स महिलाहरूमा अत्यन्त सामान्य तर प्रायः लुकाइने समस्या हो । यो बुढ्यौलीको स्वाभाविक प्रक्रिया वा प्रसूतिपछिको सामान्य अवस्था मात्र होइन, उपचार गर्न सकिने चिकित्सकीय समस्या हो । लाज, संकोच वा डरका कारण समस्या लुकाएर बस्नुको सट्टा समयमै विशेषज्ञसँग परामर्श लिएर उचित उपचार गराउनु आवश्यक छ । समयमै पहिचान र उपचार गर्न सके महिलाले पुनः सहज, आत्मविश्वासी र गुणस्तरीय जीवन बिताउन सक्छन् ।

स्वास्थ्य खबरबाट

आधुनिक प्रविधिको प्रयोगबाट कृषि क्रान्ति गर्दै किसान

सूदीप राउत
भद्रपुर

भापाको गौरीगञ्ज गाउँपालिका-३ का ५२ वर्षीय किसान सीताराम खड्कालाई केही वर्षअघिसम्मका ती दिन अबै फलफली याद आउँछ । असर-साउनको हिलोमा दर्जनौँ खेताला खोज्न घरघर घाउनुपर्ने, महँगो ज्याला तिर्नुपर्ने र आकासेपानीको भरपर्दा समयमै रोपाईँ नसकिने पीर । तर, यो दृश्य अहिले फेरिएको छ ।

“पहिले पाँच बिघा खेत रोप्न कम्तीमा ५० जना मजदुर चाहिन्थ्यो । दुई हप्ताभन्दा बढी समय र रोपाईँमै बित्थ्यो । समयमा मजदुर नपाइने, पाए पनि ज्याला महँगो हुने र खाना-खाजा खुवाउँदा-खुवाउँदै पैसा नै सिद्धिने पीर हुन्थ्यो”, अन्नपूर्ण कृषक समूहका अध्यक्ष समेत रहेका खड्का आफ्ना पुराना दिन सीभैँदै भन्छन्-“बाली काट्ने र दाईँ गर्ने बेलामा पनि उस्तै सास्ती ! तर, अहिले त्यो कथा इतिहास बनेको छ ।”

किसान खड्काको जस्तै अचेल भापाका अधिकांश खेतमा न त मजदुरको अभावले रोपाईँ रोकिन्छ, न त बाली भित्र्याउँने ढिलाइ हुन्छ । हलो, कोदालो र गोरुको ठाउँमा अहिले भापाका धानखेतहरूमा ‘राइस ट्रान्सप्लान्ट’, ‘कम्बाइन हार्भेस्टर’ र ‘पावरटिलर’जस्ता आधुनिक कृषि यन्त्रहरूले काम गरिरहेका देखिन्छन् । “केही वर्षअघिसम्म मेसिनले पनि धान रोप्छभन्दा पत्याउने गाह्रो हुन्थ्यो”, अर्का स्थानीय किसान तेजबहादुर मगरले विगत सीभैँदै भने-“तर अहिले समय बदलिएको छ । खेत जोत्ने, बिउ छर्ने, धान रोप्नेदेखि बाली काट्ने र दाईँ गर्नेसम्मका सबै काम मेशिनकै भ्रमा हुन थालेको छ । पहिले हत्तीसम्म खेताला खोज्न हेरान हुनुपर्थ्यो, अहिले घण्टीमै काम सकिन्छ । यसले हाम्रो श्रम, समय र खेती गर्दा लाग्ने कुल खर्च आधाभन्दा बढी घटाइदिएको छ ।”

उनको खेतमा अहिले मजदुरको अभावले रोपाईँ रोप्नुपर्ने समस्याबाट मुक्ति मिलेको छ । “अहिले राइस ट्रान्सप्लान्टर मेसिनले त्यही पाँच बिघा खेत एक दिनमै रोपेर सकिन्छ । कम्बाइन हार्भेस्टरले दुई-तीन घण्टामै धान काटेर, दाईँ गरी बोरामा हालेर घर पुर्‍याइदिन्छ”, हर्षित मुद्गमा मगरले भने-“जहाँ पहिले प्रतिबिघा १५ देखि १८ हजार रुपैयाँसम्म रोपाईँ-कटाइमा खर्च हुन्थ्यो, अहिले मेसिनको प्रयोगले त्यो लागत फर्कदै आधामा सीमित भएको छ ।”

मुख्यगरी भापाका दक्षिणी क्षेत्रमा धान खेतीमा कृषि मेशिन तथा आधुनिक उपकरण प्रयोग गर्ने किसानको संख्या बर्सेनि तीव्र रूपमा बढ्दै गएको छ । धानको बिउ छर्ने, जमिन तयार गर्ने, रोपाईँ गर्ने, बाली काट्ने, दाईँ गर्ने र अन्न छुट्याउनेसम्मका काममा मेसिनको प्रयोग बढेको छ । गाउँका अधिकांश युवा वैदेशिक रोजगारी र अन्य पेसामा आकर्षित भएपछि सिर्जित ‘कृषि मजदुरको अभाव’लाई भापाली किसानले प्रविधिको प्रयोग गरेर अवसरमा बदलेका छन् ।

४० प्रतिशत अनुदानले व्याएको यान्त्रीकरणको लहर

धान उत्पादनका लागि देशकै प्रमुख जिल्लामध्ये एक मानिने भापाको परम्परागत खेती प्रणालीलाई आधुनिक र व्यावसायिक बनाउन सरकारी तथा सहकारी क्षेत्रबाट पनि उल्लेख्य प्रोत्साहन भइरहेको छ । गत आव २०८२/८३ मा राष्ट्रिय कृषि आधुनिकीकरण कार्यक्रमअन्तर्गत भापाको ‘जोन’ तथा ‘सुपरजोन’ क्षेत्रमा ५० प्रतिशत अनुदानमा

दुलो संख्यामा आधुनिक उपकरणहरू वितरण गरिएको छ । यस कार्यक्रममार्फत् किसान, कृषक समूह तथा सहकारीहरूलाई खर ट्याक भएका चार वटा कम्बाइन हार्भेस्टर, एउटा चारचक्के ‘राइस ट्रान्सप्लान्ट’, एउटा ‘सेल्फ प्रोपेल्ड रिपर’ तथा एउटा थप ‘रिपर’सहित छ वटा ‘पावर टिलर’ र ‘मिनी टिलर’ उपलब्ध गराइएको छ ।

राष्ट्रिय कृषि आधुनिकीकरण कार्यक्रम भापाका प्रमुख तथा वरिष्ठ कृषि अधिकृत रविन्द्र सुवेदीका अनुसार यस्ता आधुनिक प्रविधिको प्रवेश र विस्तारले जिल्लाको कृषि क्षेत्रमा नयाँ उत्साह र ऊर्जा भरेको छ । “कृषि यन्त्रको प्रयोगले किसानको उत्पादन लागत ह्वातै घटाएको छ”, सुवेदी भन्छन्-“वर्षायाममा मौसमको भर हुँदैन, छोटो समयमा धेरै क्षेत्रफलमा खेती सम्पन्न गर्न र उत्पादन बढाउन यान्त्रीकरणले महत्वपूर्ण काम गरेको छ । अनुदानले साना र मध्यमस्तरका किसानलाई पनि आधुनिक प्रविधिमा जोड्न दुलो मद्दत पुर्‍याएको छ । एक हिसाबलेभन्दा भापाका गाउँबस्तीका खेत र फाँटहरूमा आधुनिक कृषि प्रविधिले कृषि क्रान्ति ल्याइदिएको छ ।”

साना किसानका लागि सहारा : ‘कस्टम हायरिड सेन्टर’

लाखौँ मूल्य पर्ने महँगो कृषि यन्त्रहरू साना र सीमान्तकृत किसानले आफैँ खरिद गर्न सम्भव हुँदैन । यही समस्याको व्यावहारिक र दीर्घकालीन समाधान बनेको छ, ‘कस्टम हायरिड सेन्टर’ (सहूलियत भाडामा उपकरण पाइने केन्द्र) । भापाका विभिन्न स्थानमा सञ्चालित यी केन्द्रहरूबाट साना र सीमित जग्गा भएका किसानले सस्तो भाडादरमा ट्र्याक्टर, थ्रेसर, रोटाभेटर, कल्टिभेटर र लेजर ल्यान्ड लेभलरजस्ता अत्याधुनिक प्रविधि भाडामा ल्याएर प्रयोग गरिरहेका छन् अर्थात् यी कृषि प्रविधिमार्फत सहज रूपमा साना र सीमान्तकृत किसानको पहुँच आधुनिक प्रविधिसँग पुर्‍याइएको छ ।

भापा गाउँपालिकास्थित टाघनढुब्बा साना किसान कृषि सहकारी संस्थाका अध्यक्ष देवेन्द्रचन्द्र सिंह राजवंशी यस्ता प्रविधिलाई किसानको वरदान मान्नुहुन्छ । “वर्षायाममा मौसम छिन्निछनमा बदलिन्छ । पहिले महिना दिन लाग्ने रोपाईँ अहिले मेसिनको सहायताले केही दिनमै सकिन्छ । विशेषगरी साना किसानका लागि ‘कस्टम हायरिड’ सेवाले दुलो आर्थिक राहत पुर्‍याएको छ ।”- राजवंशीले भने ।

त्यस्तै, गौरीगञ्ज गाउँपालिका-३ स्थित अन्नपूर्ण कृषक समूहका कोषाध्यक्ष गीतामाया चौधरीका अनुसार समूह र सहकारीमार्फत् यन्त्र सञ्चालन गर्दा निजी क्षेत्रको तुलनामा धेरै सस्तो पर्छ । “हामीले हाम्रा सदस्यहरूलाई बजारकोभन्दा निकै कम मूल्यमा उपकरण उपलब्ध गराउँदै आएका छौँ । यसले गर्दा दुई-तीन कठुमा खेती गर्ने साना किसानले पनि प्रविधिको पूर्ण लाभ लिन पाएका छन् ।”-चौधरीले खुसी व्यक्त गर्दै भनिन् । विशेषगरी ‘लेजर ल्यान्ड लेभलर’ को प्रयोगले खेत समथ्राउँदा सिँचाइको पानी २५ देखि ३० प्रतिशतसम्म बचत हुने र मल तथा बीउको समान उपयोग भई धानको उत्पादनमा १० देखि १५ प्रतिशतसम्म वृद्धि आएको कृषि प्राविधिकहरूको भनाइ छ ।

अर्को कायमै छन् चुनौती

धान खेतीमा यान्त्रीकरणले अभूतपूर्व फड्को मारे पनि व्यावहारिक रूपमा केही चुनौतीहरू अबै खड्किरहेका छन् । खासगरी

आधुनिक मेसिन सञ्चालन गर्ने र बिग्रँदा मर्मत गर्ने दक्ष जनशक्तिको स्थानीयस्तरमा चरम अभाव छ । मुख्य रोपाईँ वा बाली कटानीको मुख्य याममै मेसिन बिग्रँदा तत्काल बनाउने ‘वर्कसप’ र ‘स्पेयर पार्ट्स’ नपाएर कामै रोकिने जोखिम उत्तिकै रहन्छ । साथै, जग्गाको खण्डीकरणका कारण साना र टुक्रे खेतसम्म दूला कम्बाइन हार्भेस्टर लैजान सडक र गराको समस्याले पनि किसानलाई पिरोल्ले गरेको छ । निजी मेसिन सञ्चालकले मनपरी भाडा लिने गरेकाले सरकारी तवरबाटै निश्चित भाडादर निर्धारण हुनुपर्ने माग किसानको छ ।

प्रविधिले ल्याएको सहजतासँगै सिर्जित यस्ता समस्यालाई समाधान गर्न स्थानीय सरकार र कृषि ज्ञान केन्द्रले विशेष पहल गर्नुपर्ने किसानको जोड छ । भापा गाउँपालिकाका किसान चेतनाथ उप्रेतीका अनुसार गाउँमै युवालाई लक्षित गरी मेसिन सञ्चालन तथा मर्मतसम्बन्धी तालिम दिन सके जनशक्तिको समस्या सुल्किनुका साथै रोजगारीको नयाँ अवसरसमेत सिर्जना हुनेछ । “प्रविधि त आयो, अब स्थानीय तह र कृषि ज्ञान केन्द्रले मेसिन चलाउने र मर्मत गर्ने तालिम गाउँकै युवालाई दिनुपर्छ”, उप्रेती थप्छन्-“यसका साथै इन्धनको बढ्दो मूल्य नियन्त्रण र मेसिनको भाडादरमा एकरूपता ल्याउनसके साना र वास्तविक किसानले प्रविधिको पूर्ण लाभ लिन सक्नेछन् ।”

कृषि ज्ञान केन्द्र भापाका प्रमुख सागर विष्टका अनुसार कार्यालयले गत आवमा प्रविधिमा आधारित धानखेतीलाई प्रोत्साहन गर्न ५० प्रतिशत अनुदान र सीप विकासका कार्यक्रम सञ्चालन गरेको छ । मेसिनको प्रयोग गरी धानखेती गर्ने किसानलाई उपकरण प्रयोग लागतमा ५० प्रतिशत अनुदान उपलब्ध गराइनुका साथै बिउ र नर्सरी व्यवस्थापनका लागि जिल्लाका चार वटा कृषि सहकारीमार्फत व्यावहारिक तालिम प्रदान गरिएको उनले जानकारी दिए ।

यसै कार्यक्रमअन्तर्गत कुल ३१५ बिघा क्षेत्रफलमा मेसिनमार्फत धानखेती गर्ने किसानलाई प्रोत्साहनस्वरूप ५० प्रतिशत अनुदान रकम वितरण गरिएको प्रमुख विष्टले बताउनुभयो ।

अबको बाटो : प्रविधिसँगै बजार र समर्थन मूल्य

भापाका धानखेतमा बढेको प्रविधिको प्रयोग कृषि क्षेत्रबाटै आर्थिक समृद्धि हासिल गर्ने किसानको सपना पूरा गर्ने एउटा बलियो माध्यम बनेको छ । यद्यपि, प्रविधिको यो आशालागदो सुरुआतलाई दिगो बनाउन भने वर्षैभरि सिँचाइको सुविधा, समयमै रासायनिक मलको आपूर्ति र गुणस्तरीय बीउको ग्यारेन्टी हुनु अनिवार्य छ । मेसिन प्रयोग गरेर उत्पादन लागत घटाए पनि किसानले उत्पादित धानको उचित र समर्थन मूल्य समयमै पाउनुपर्छ । लागत घटेर उत्पादन बढे पनि बजारमा बिचौलियाको दबदबा कायम रहे किसानको आर्थिक जीवनस्तर उठ्न सक्दैन ।

उत्पादित वस्तुले उचित बजार र मूल्य नपाउने, अर्कातिर डिजेल, मल र बीउको लागत लगातार महींँदैजानाले किसानले मेहनतअनुसारको सोचेजस्तो प्रतिफल अबै पाउन सकेका छैनन् । ‘कस्टम हायरिड’ सेन्टरको दायरा गाउँगाउँसम्म विस्तार गर्ने, स्थानीयस्तरमै मर्मत केन्द्र खोल्ने, साना किसानमैत्री मेसिनहरू भित्र्याउने र उत्पादित धानको खरिद सुनिश्चित गर्ने हो भने भापाको यो ‘प्रविधि क्रान्ति’ समग्र देशकै लागि एउटा उदाहरणीय, प्रेरणादायी र अनुकरणीय मुसुना बन्ने पक्का छ ।

एक वर्षमा सडक दुर्घटनामा ७२ जनाको मृत्यु

दाङ । गत चैत ५ गते बिहीबार बेलुका तुलसीपुर उपमहानगरपालिका-९ दुधेनाको चमिखोलामा टिपरको ठक्करबाट स्कुटरमा सवार तुलसीपुर-९ का ४९ वर्षीया पुष्पा कँडेलको मृत्यु भयो ।

सोही महिनाको ३ गते गढवा गाउँपालिका-५ बाँकी गाउँमा दुर्घटना हुँदा स्थानीय ४२ वर्षीय भानु रिजालको पनि घटनास्थलमै मृत्यु भयो । जिल्ला प्रहरी कार्यालयले गरेको अनुसन्धानले ती दुवै दुर्घटना चालकले तीव्रगतिमा सवारी चलाएका कारण भएको निष्कर्ष दिएको छ । दुवै घटना सडक दुर्घटनाका उदाहरण मात्र हुन् ।

यसैबिच, दाङ जिल्लामा आव २०८२/८३ मा ३४७ सवारी दुर्घटनामा ७२ जनाको मृत्यु भयो । मृत्यु हुनेमा ५० पुरुष, १९ महिला र तीन बालबालिका रहेको ट्राफिक प्रहरी कार्यालय दाङका प्रमुख प्रहरी निरीक्षक केशव खड्काले जानकारी दिए ।

उनका अनुसार ती दुर्घटनामा परी १६३ पुरुष, ४७ महिला, १६ बालक र छ बालिका गम्भीर घाइते भए । त्यस्ता दुर्घटनामा सबैभन्दा

बढी २८१ वटा मोटरसाइकल दुर्घटना भएका थिए । सडक दुर्घटना हुनुका मुख्यकारण तीव्रगति र मादकपदार्थ सेवन, चालकको लापरबाही, सडकको अवस्था, यात्रिक गडबडी रहेको प्रहरीको भनाइ छ ।

प्रहरीले यस्ता दुर्घटना दोहोरिन नदिन र

दुर्घटना न्यूनीकरण गर्न नागरिक सचेतना तथा सडक सुरक्षा कार्यक्रम गर्दै आएको छ ।

यसैबिच, पछिल्लो समय ट्राफिक प्रहरीले जथाभावी सडक वारपार गर्ने पैदल यात्रुलाई सचेतना तथा चालकका लागि नि:शुल्क स्वास्थ्य परीक्षण अभियान पनि सञ्चालन गरिरहेको छ ।

अण्डाको मूल्य बढ्यो, अबै किसानले लागत मूल्य पाएनन्

चितवन । ‘बर्डफ्लु’को प्रभावका कारण गिरावट आएको अण्डाको मूल्य बढ्न थालेको छ । उत्पादन घटेको र माग बढेपछि मूल्य बढ्न थालेको हो ।

नेपाल लेयर्स कुखुरापालक सङ्घले दूला

फार्महरूको मूल्य लिएर बजार मूल्य तय गर्ने गर्दछ । सङ्घका अनुसार बुधबारबाट लागू हुनेगरी दूलो अण्डा प्रतिक्रेट (३० वटाको) रु ४५० बाट ५०० पुगेको छ । मध्यम अण्डा रु ४२० बाट ४७० पुगेको छ । सानो अण्डा रु ४१५ पुगेको छ । सबैमा

बर्डफ्लु नियन्त्रणतर्फ, साउनयता नयाँ सङ्क्रमण शून्य

बुटवल । नेपालमा बर्ड फ्लु रोग नियन्त्रणउन्मुख भएको छ र साउन १ गतेयता नयाँ सङ्क्रमण पुष्टि भएको छैन । यो रोग सुरुमा ११ जिल्लामा फैलिएको थियो र यसको नियन्त्रणका लागि करिब ८.३ लाख पन्डी नष्ट गरिएको थियो । सरकारले महामारीबाट प्रभावित कृषकहरूलाई राहत दिने ५२ करोड रुपैयाँ व्यवस्थापन गरेकोमा हालसम्म ५०.७ करोडभन्दा बढी वितरण गरिसकेको छ ।

नेपालमा विगत केही महिनादेखि देखा परेको बर्ड फ्लु रोग हाल नियन्त्रण उन्मुख भएको छ । पशु सेवा विभागका वरिष्ठ पशु चिकित्सक डा. मुकुल उपाध्यायले चालु आर्थिक वर्षको साउन १ गतेयता देशका कुनै पनि स्थानमा बर्ड फ्लुका नयाँ सङ्क्रमित केसहरू पुष्टि नभएको

जानकारी दिए ।

हाल विभिन्न क्षेत्रबाट प्रयोगशालामा शङ्कास्पद नमूनाहरू परीक्षणका लागि ल्याइने गरे तापनि ती सबैको नतिजा नकारात्मक आइरहेकाले सङ्क्रमण नियन्त्रणमा आएको सङ्केत मिलेको उनले बताए ।

यो प्रकोपको सुरुवात २०८२ साल चैत ४ गते केन्द्रीय पशु पन्डी रोग अन्वेषण प्रयोगशालामा गरिएको पीसीआर परीक्षणबाट पुष्टि भएको थियो । तत्पश्चात् सरकारले चैत ६ गते बर्ड फ्लु प्रभावित क्षेत्र घोषणा गरी नियन्त्रण कार्य अघि बढाएको थियो । पहिलो पटक मोरङको सुनरहँचा नगरपालिका-४ र उर्लाबारी नगरपालिका-८ मा पुष्टि भएको यो रोग क्रमशः सुनसरी, भूषा, चितवन, नवलपरासी, बारा, महोत्तरी,

काठमाडौँ, भक्तपुर, ललितपुर र काभ्रेपलाञ्चोक गरी ११ जिल्लामा फैलिएको थियो । संक्रमणका कारण व्यावसायिक लेयर्स, प्यारेन्ट, ब्रोइलर, स्थानीय कुखुरा, हँस, टर्की र कालिज जस्ता पन्डीहरू बढी प्रभावित भएका थिए ।

साउन ३२ गतेसम्ममा काठमाडौँ उपत्यका बाहेकका ७ जिल्लामा रोग पूर्ण रूपमा नियन्त्रणमा आइसकेको थियो । काठमाडौँ उपत्यका र काभ्रे जिल्लाका कुल ११९ स्थानमा सङ्क्रमण पुष्टि भएको थियो, जसमध्ये काठमाडौँमा ३२, ललितपुरमा १५ (सदर चिडियाखानासहित), भक्तपुरमा ४

४५ र काभ्रेमा २७ स्थान रहेका थिए । उपत्यकाका तीन जिल्लामध्ये भक्तपुर सबैभन्दा बढी प्रभावित देखिएको थियो भने ललितपुरमा असार २५ गते पछि कुनै पनि नयाँ सङ्क्रमण देखिएको छैन । काठमाडौँ र भक्तपुरमा पनि साउन ३२ गतेदेखि नयाँ सङ्क्रमण नदेखिएको पशु सेवा विभागले जनाएको हो ।

महामारी नियन्त्रणका लागि देशभर कुल ८ लाख ३५ हजार ५ सय ६३ पन्डी, ११ लाख ६५ हजार ६ सय ६३ वटा अण्डा र २ लाख ४५ हजार ३५ केजी दाना नष्ट गरिएको छ ।

मिलमिले जुरेदुङ्गा सामुदायिक वन उपभोक्ता समूह, ऐरावती गा.पा. १ प्यूठान

काठ दाउरा लिलाम बिक्री सूचना

सूचना प्रकाशित मिति: २०८३।०१।०७ डिभिजन वन कार्यालय, प्यूठानको च.न. १४१२ मिति २०८३/०२/२६ गतेको बिक्री सहमति अनुसार यस समूहको घाटगद्दीमा भएको खयर जातका ५६४ थान गोलियाको ६२६। ५८ क्यू. फिट काठ लाई १ वटा लट कायम गरि घाटगद्दीमा जे-जस्तो अवस्थामा छन् सोही अवस्थामा लिलाम बिक्री गर्नु परेकोले इच्छुक तथा रित पुगेका काष्ठ व्यवसायीले तोकिएको स्थान र निकायबाट २१ दिन भित्र बोलपत्र खरिद गरी २२औँ दिनमा दिउसोको ३:०० बजे भित्र बोलपत्र खरिद गरिएकै स्थान र निकायमा सिलवन्दी बोलपत्र दाखिला गर्न सूचित गरिन्छ । यसको विस्तृत सूचना उपभोक्ता समूह, डिभिजन वन कार्यालय प्यूठानको सूचना पाटी तथा WebsiteM httpsM//dfopuythan.lumbini.gov.np तथा अन्य डिजिटल माध्यम बाट समेत लीन सकिने व्यहोरा जानकारी गराइन्छ ।

अध्यक्ष

ट्वाइलेट सफा गराउनुहोस्

सेफ्टी ट्याङ्की, भरिएर, शिरनाली जाम भएर समस्या परेको छ ?
हामी तपाईंको समस्या तुरुन्त ५ मिनेटमै हल गरी दिनेछौं ।
क्षेत्र: लुम्बिनी, भैरहवा, परासी, बुटवल मर्चवार

विशाल सेनेटरी

बर्मेलीटोल, भैरहवा
मो.9847324755,9804406297

ट्वाइलेट सफा गराउनुहोस्

के तपाईंको घरको शिट, नाली, जाम भयो भने चिन्ता नलिनुहोस् र सेनेटरी जगतमै बढी क्षमता, अत्याधुनिक प्रविधि, पावर फूल रोटार भ्याकुम पम्प,बिजुली नचाहिने एक मात्र सेनेटरीलाई सम्पर्क गर्नुहोस् ।
लोडसेडिङ्गको बेला पनि सेवा दिइने छ ।

तिनाउ सेनेटरी

बुटवल-१०, सुखखानगर, रूपन्देही,
फोन: ९८५७०५८८९३,९८०७१८०८१३

सम्पर्क:

ट्वाइलेट सफा गराउनुहोस्

तपाईंको सहर बुटवल तथा लुम्बिनी अंचलमा आधुनिक जापानीय मेशिनद्वारा सेफ्टी टंकी ट्वाइलेटको रिङ्ग भरिएमा १० मिनेटमा नै सफा गरिनेछ ।

- ट्वाइलेट, वाथरूम, किचन र नाली जाम भएमा हामीलाई सम्भन्नुहोस् ।
- लोडसेडिङ्ग भएको बेलामा पनि अत्याधुनिक भ्याकुमद्वारा १० मिनेटमै सेफ्टी टंकीको रिङ्ग खाली गरिने छ ।

सम्पर्क:

सुथथ मूल्यमा काम गर्ने र गराउन हामीलाई एक चोटी सेवा गर्ने मौका दिनुहोस्

सीताराम सफा सेनेटरी

भैरहवा
९८६९७८९२७५, ९८००७६०६२२

